

Plenarhandling

A8-0179/2017

11.5.2017

BETÄNKANDE

om fiskbeståndens tillstånd och den socioekonomiska situationen för
fiskesektorn i Medelhavet
(2016/2079(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Marco Affronte

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING.....	17
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR	18
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	23
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om fiskbeståndens tillstånd och den socioekonomiska situationen för fiskesektorn i Medelhavet (2016/2079(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi)²,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94³,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999⁴,
- med beaktande av strategin på medellång sikt från Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM) (2017–2020) för hållbart fiske i Medelhavet och Svarta havet,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2016 om förslaget till rådets direktiv om genomförande av avtalet mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna (Europêche) av den 21 maj 2012, i dess ändrade lydelse av den 8 maj 2013, om genomförandet av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007⁵,
- med beaktande av Förenata nationernas resolution som antogs av generalförsamlingen den 25 september 2015, med titeln Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling,

¹ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

² EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

³ EUT L 409, 30.12.2006, s. 11.

⁴ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁵ Antagna texter, P8_TA(2016)0343.

- med beaktande av den regionala konferensen om att bygga en framtid för hållbart småskaligt fiske i Medelhavet och Svarta havet, som ägde rum i Alger, Algeriet, den 7–9 mars 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0179/2017), och av följande skäl:
 - A. Med sina 17 000 marina arter är Medelhavet ett av de områden i världen som har störst biologisk mångfald, och därför måste man utgå från ett flerartsperspektiv vid förvaltningen av det.
 - B. I sitt meddelande *Samråd om fiskemöjligheterna för 2017 inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken* (COM(2016)0396) framhäver kommissionen att det fortfarande är mycket vanligt med överfiske i Medelhavet och att det behövs brådskande åtgärder för att vända utvecklingen. I detta dokument uttrycker kommissionen oro över att många av de bedömda bestånden fiskas långt över uppskattningarna för maximalt hållbart uttag (MSY).
 - C. Medelhavet står inför en betydande utmaning när det gäller att uppnå målet att successivt återställa och bibehålla de olika fiskpopulationerna på en nivå som överstiger den biomassa som krävs för att producera maximalt hållbart uttag för alla bestånd senast 2020. Detta arbete kräver att länder utanför EU deltar och engagerar sig. Den allmänna omfattningen av överfisket i Medelhavsområdet ligger i grova drag på mellan två och tre gånger FMSY-nivån. Trots de betydande ansträngningar som gjorts både inom och utanför EU för att säkerställa fiskerisektorns genomförande och efterlevnad av lagstiftningen, anses fortfarande mer än 93 procent av de bedömda arterna i Medelhavet vara föremål för överfiske.
 - D. Fisket i regionen spelar en viktig socioekonomisk roll för de kustnära befolkningarna. Sektorn sysselsätter hundratusentals människor, inberäknat de som arbetar inom förädlingsindustrin, och inte minst ett stort antal kvinnor är beroende av fisket för sin utkomst. Medelhavet bidrar i stor utsträckning till att trygga livsmedelsförsörjningen, i synnerhet för regionens mest utsatta befolkningar. Fisket innebär en möjlighet att dryga ut inkomster och komplettera livsmedelsförsörjningen, och det bidrar till den regionala stabiliteten.
 - E. Medelhavet påverkas av flera olika faktorer – exempelvis föroreningar orsakade av sjöfarten – som tillsammans med fisket inverkar på fiskbeståndens hälsa.
 - F. Det småskaliga fisket representerar 80 procent av flottan och 60 procent av arbetstillfällena i Medelhavsområdet. Det är beklagligt att det saknas en gemensamt fastställd definition av småskaligt fiske på EU-nivå, även om detta är en komplicerad uppgift på grund av de många olika specifika förutsättningarna och egenskaperna i det marina ekosystemet och i fiskerisektorn. ”Småskaligt kustfiske” definieras formellt enbart för tillämpningen av Europeiska fiskerifonden (rådets förordning (EG) nr 1198/2006) som ”fiske som bedrivs av fiskefartyg med en total längd på under tolv meter och som inte använder släpredskap” (exempelvis trålnät). Definitionen av småskaligt fiske bör ta hänsyn till en rad nationella och regionala särdrag.

- G. Vid det högnivåmöte om situationen för Medelhavsbestånden som ägde rum i Catania i februari 2016 kom man överens om att det krävdes omedelbara åtgärder för att vända den negativa utvecklingen, och man konstaterade den svåra utmaningen att senast 2020 återställa och bibehålla de olika fiskpopulationerna på en nivå som överstiger den biomassa som krävs för att producera maximalt hållbart uttag, samtidigt som man respekterar den skyldighet avseende MSY som föreskrivs i den gemensamma fiskeripolitiken, för samtliga arter.
- H. Förutom överfisket står Medelhavet inför ett antal utmaningar, av vilka flertalet beror på den höga befolkningstätheten längs kusterna (vilken leder till övergödning samt till föroreningar, ingrepp i livsmiljöer och förändrade kustlandskap) men också på sjöfarten och överutnyttjandet av resurser (exempelvis utvinning av olja och gas). Medelhavet är dessutom mycket känsligt för klimatförändringar, något som tillsammans med den intensiva sjöfarten i området gynnar spridningen och etableringen av nya invasiva arter.
- I. Det faktum att det är omöjligt att använda särskilda redskap och metoder, som är mer godtagbara och som har mindre inverkan på utrotningshotade bestånd, får allvarliga följder för redan marginaliserade kust- och ösamhällens överlevnadsmöjligheter, hindrar utvecklingen och leder till ökad avfolkning.
- J. Kustsamhällena i de av EU:s medlemsstater som ligger vid Medelhavet är i stor utsträckning beroende av fisket, i synnerhet av det småskaliga fisket, och följaktligen utgör fiskbeståndens bristande hållbarhet ett hot för dessa samhällen.
- K. I EU är ett stort antal kustsamhällen kraftigt beroende av verksamhet som är knuten till ett traditionellt, hantverksmässigt och småskaligt fiske i Medelhavet.
- L. Fritidsfisket har ett stort socioekonomiskt värde i många Medelhavsregioner, och det inverkar både direkt och indirekt på sysselsättningen.
- M. Det är nödvändigt att beakta fritidsfiskets roll för fiskbeståndens tillstånd i Medelhavet.
1. Europaparlamentet betonar vikten av att på bred front, på kort sikt, genomföra målen och åtgärderna i den gemensamma fiskeripolitiken, och att skyndsamt utarbeta och effektivt genomföra de fleråriga förvaltningsplanerna, i linje med ett tillvägagångssätt som bygger på regionalisering och en flerartsansats. Parlamentet betonar särskilt vikten av att uppnå en god miljöstatus i enlighet med ramdirektiv 2008/56/EG om en marin strategi, med beaktande av att fiskeriförvaltningsåtgärderna bör fastställas utifrån den gemensamma fiskeripolitiken.
 2. Europaparlamentet anser att Medelhavet även i fortsättningen bör särbehandlas jämfört med de andra havsområden som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken, eftersom en stor del av Medelhavet består av internationellt vatten där tredjeländer spelar en avgörande roll för fiskbestånden.
 3. Europaparlamentet anser att det snarast krävs ett samlat svar som bygger på samarbete på olika nivåer: internationellt, europeiskt, nationellt och regionalt. Parlamentet anser att alla relevanta intressenter, inbegripet yrkesfiskare och sportfiskare, fiskerinäringen, det traditionella och hantverksmässiga fisket, vetenskapsmän, regionala organisationer, förvaltare av skyddade marina områden, fackföreningar och icke-statliga organisationer,

bör medverka i en inkluderande bottom-up-process. Parlamentet betonar den strategiska roll som den rådgivande nämnden för Medelhavet har i detta sammanhang.

4. Europaparlamentet betonar att kustsamhällena måste informeras om hur utarmningen av bestånd och arter äventyrar deras socioekonomiska framtid, eftersom förvaltningsåtgärderna och förordningarna inte kommer att nå sin fulla potential om inte kustsamhällena är fullt medvetna och delaktiga och ger sitt fulla stöd.
5. Europaparlamentet påpekar att det inte finns några gemensamma specifika definitioner av småskaligt och hantverksmässigt fiske. Parlamentet betonar att det behövs sådana definitioner på EU-nivå för det fortsatta politiska arbetet.
6. Europaparlamentet vidhåller att man vid fastställandet av fiskeripolitiken bör se till att fiskarna och deras föreningar och producentorganisationer, fackföreningar, kustaktionsgrupper och lokalsamhällen involveras och integreras i beslutsprocesserna, i enlighet med regionaliseringsprincipen i den gemensamma fiskeripolitiken, samt att även tredjeländer på de östra och södra sidorna av Medelhavet inkluderas. Parlamentet betonar att det endast är genom skapandet av rättvisa, jämbördiga och jämlika villkor mellan alla inblandade länder och fiskeaktörer i Medelhavet som man kan uppnå en situation med välmående fiskbestånd och ett hållbart och vinstbringande fiske, och därigenom säkerställa nuvarande sysselsättningsnivå och i bästa fall skapa fler arbetstillfällen inom fiskerisektorn. Parlamentet understryker den stora betydelsen av starka och oberoende arbetsmarknadsparter inom fiskerisektorn, en institutionaliserad social dialog samt de anställdas deltagande i företagsrelaterade frågor.
7. Europaparlamentet konstaterar att den gemensamma fiskeripolitiken skapar incitament och fiskemöjligheter för fiskare som bedriver selektivt fiske med begränsad påverkan på det marina ekosystemet och fiskeresurserna. Parlamentet betonar i detta avseende att medlemsstaterna måste tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier (artikel 17 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken). Parlamentet efterlyser uttryckligen åtgärder för detta ändamål, för att se till att den småskaliga (hantverksmässiga och traditionella) fiskeflottan ges incitament och förmånstillträde till kustfiskeområden om de bedriver selektivt fiske med begränsad påverkan. Parlamentet understryker betydelsen av att samråda med de berörda kustsamhällena.
8. Europaparlamentet konstaterar att fritidsfiskets inverkan på bestånd och dess socioekonomiska potential i Medelhavet inte har utretts tillräckligt. Parlamentet anser att det i framtiden måste samlas in uppgifter om antalet sportfiskare, hur mycket deras fångst uppgår till och det mervärde de skapar i kustsamhällena.
9. Europaparlamentet konstaterar att fritidsfisket utgör en viktig inkomstkälla för lokalsamhällena, tack vare aktiviteter som turism, och har en låg miljöpåverkan, och att det därför bör uppmuntras.
10. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att definiera kustnära fiske, småskaligt kustnära fiske och traditionellt fiske utifrån socioekonomiska särdrag och med tillämpning av ett regionalt synsätt.

11. Europaparlamentet betonar att det kustnära fisket använder traditionella redskap och metoder som genom sina särskilda egenskaper präglar kustregionernas identitet och livsstil, och att det därför är nödvändigt att bevara användningen av dessa redskap och metoder och skydda dem som en del av kulturarvet, det historiska arvet och traditionerna.
12. Europaparlamentet anser att vissa motiverade undantag när det gäller användningen av särskilda fiskeredskap och fiskemetoder bör tillåtas inom ramen för regionaliseringen och med hänsyn tagen till de särdrag som kännetecknar varje fisketyp.
13. Europaparlamentet understryker att FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) anser att det avseende bevarande, förvaltning och nyttjande av marina levande resurser bör tillämpas en försiktighetsansats som beaktar socioekonomiska aspekter för att uppnå ett hållbart fiske, samtidigt som den marina miljön i stort skyddas och bevaras. Parlamentet betonar att avsaknaden av vetenskaplig information inte får användas som en ursäkt för att inte genomföra bevarande- och förvaltningsåtgärder. Parlamentet anser att det är ytterst viktigt att skyndsamt åtgärda bristen på uppgifter och konkret vetenskaplig information om fiskbeståndens tillstånd. Parlamentet understryker att samråd bör hållas med alla berörda parter och att dessa bör engageras i processen.
14. Europaparlamentet anser att det för att skydda fisket och miljön i Medelhavsområdet krävs effektiva fiskeriförvaltningsstrategier, som måste åtföljas av kraftfulla, omfattande och skyndsamma strategier och åtgärder för att bekämpa de faktorer som har en negativ påverkan på resurserna, exempelvis klimatförändringar (global uppvärmning, försurning, nederbörd), föroreningar (kemiska, organiska samt makro- och mikroskopiska föroreningar), okontrollerad prospektering och utvinning av gas och olja, sjöfart, invasiva arter samt förstörelse av och ingrepp i livsmiljöer, särskilt i kustområden. Parlamentet betonar därför vikten av bättre kunskaper om hur dessa faktorer påverkar fiskbestånden, och förespråkar att befintliga EU-kapaciteter för att observera och övervaka Medelhavet, såsom EMODnet och Copernicusprogrammet och dess marina beståndsdel, ska stärkas i detta avseende.
15. Europaparlamentet anser att skyddet och bevarandet av Medelhavsområdets fiskeresurser och marina resurser inte enbart bör grunda sig på åtgärder avseende fiskerisektorn, utan även bör inbegripa andra verksamhetssektorer som inverkar på den marina miljön.
16. Europaparlamentet anser att fler insatser krävs för att förbättra kunskaperna om havsmiljön, särskilt avseende de kommersiellt utnyttjade bestånden. Med utgångspunkt från dessa kunskaper kan man sedan planera ett hållbart nyttjande av resurserna.
17. Europaparlamentet betonar med eftertryck att det fortfarande förekommer ett omfattande olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) i Medelhavsområdet, även i EU-länderna. Parlamentet anser att åtgärder i resursbevarande hänseende, framför allt för att bevara ekonomier som bygger på småskaligt fiske, endast är effektiva om IUU-fisket bekämpas kraftfullt. Parlamentet anser att EU, i syfte att bekämpa IUU-fisket, bör försäkra sig om stöd från de utomeuropeiska Medelhavsländerna. Parlamentet anser dessutom att kontrollförfarandena bör harmoniseras i hela Medelhavsområdet, med tanke på de enorma skillnaderna i tillämpningen av kontroll- och sanktionsförfarandena.

18. Europaparlamentet hävdar på nytt att kustsamhällena i stor utsträckning påverkar hur effektiva de åtgärder blir som vidtas för att förebygga, upptäcka och identifiera IUU-fiske.
19. Europaparlamentet anser att man bör prioritera en ökad tillsyn både på land, i hela försörjningskedjan (på marknaderna och i restaurangbranschen) och till sjöss, framför allt i områden där det råder tillfälligt stopp eller förbud för fiske.
20. Europaparlamentet anser att man bör undvika sociala orättvisor genom att fördela fiskemöjligheter utifrån objektiva och öppna kriterier, t.ex. miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier, med noggrant övervägande av tekniker med liten påverkan. Parlamentet anser att fiskemöjligheterna dessutom bör vara jämnt fördelade inom de olika fiskesegmenten, inbegripet inom det traditionella och det hantverksmässiga fisket. Vidare anser parlamentet att fiskeflottorna bör ges incitament för att använda mer selektiva fiskeredskap och fiskemetoder som har en begränsad påverkan på den marina miljön, i linje med artikel 17 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.
21. Europaparlamentet anser att utarmningen av bestånden i Medelhavet måste hanteras genom fiskeriförvaltnings- och bevarandeåtgärder för kommersiellt fiske och fritidsfiske, i första hand genom områdes- och tidsbegränsningar samt dagliga eller veckovisa begränsningar av fisket liksom genom kvoter, där så är lämpligt. Parlamentet anser att detta skulle skapa lika villkor för tredjeländer avseende gemensamt utnyttjade bestånd. Parlamentet anser att dessa åtgärder bör fastställas i nära samarbete med den berörda sektorn för att säkerställa att de genomförs på ett effektivt sätt.
22. Europaparlamentet välkomnar det ökade antalet inspektioner som Europeiska fiskerikontrollbyrån utför och betonar behovet av att intensifiera arbetet med att lösa de två största efterlevnadsproblemen 2016, nämligen förfalskade underlag (loggböcker, landnings- och överföringsdeklarationer, avräkningsnotor osv.) och användning av förbjudna fiskeredskap eller av redskap som inte uppfyller kraven.
23. Europaparlamentet understryker att fiskarna inte under några omständigheter bör påläggas det ansvar som följer på den landningsskyldighet som inrättats genom den reformerade gemensamma fiskeripolitiken.
24. Europaparlamentet efterlyser en undersökning av de konsekvenser som stoppet av utkast inom fisket kommer att få för marina organismers och andra arters, t.ex. fiskmåsar, tillgång till födoämnen.
25. Europaparlamentet noterar att systemet med skyddade marina områden i Medelhavet endast omfattar en begränsad yta och att det finns stora täckningsmässiga skillnader mellan olika områden. Parlamentet påpekar att råder allmän brist på ekonomiska resurser. Parlamentet anser att det är nödvändigt att erkänna och befästa den roll som skyddade marina områden redan har i egenskap av avancerade laboratorier för vetenskaplig forskning, för genomförandet av specifika åtgärder och för samarbete och delad förvaltning med fiskarna, och att optimera användningen av dessa områden, mot bakgrund av vetenskapliga råd och bevarandemål. Parlamentet anser i detta avseende att det är viktigt att varaktigt säkerställa att mer finansiering ställs till förfogande för systemet. Parlamentet anser att det är nödvändigt att ha ett närmare samarbete med AKFM och tredjeländer i syfte att identifiera områden där det krävs skyddsåtgärder, och

att inrätta ett effektivt övervaknings- och tillsynssystem för att kontrollera hur ändamålsenliga dessa områden är.

26. Europaparlamentet betonar vikten av att se till att skyddade marina områden täcker minst 10 procent av Medelhavet senast 2020, i linje med FN:s mål 14.5 för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar AKFM att under den årliga sessionen 2018 ta fram en progressiv kalender med kvalificerade mål för att uppnå detta övergripande mål. Parlamentet betonar att befintliga skyddade marina områden ofta inte förvaltas på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet anser därför att införandet av ett effektivt övervaknings- och tillsynssystem måste kompletteras med förvaltningsåtgärder som ska utformas och genomföras enligt en ekosystembaserad strategi, för att kontrollera skyddsåtgärdernas verkan.
27. Europaparlamentet betonar i synnerhet att det är nödvändigt att värna om samarbetet vid förvaltningen av känsliga områden som utgör viktiga lekområden för de ekonomiskt viktigaste arterna (t.ex. Jabukagraven i Adriatiska havet).
28. Europaparlamentet betonar att Medelhavet präglas av ett biologiskt unikt bestånd som exploateras av fiskeflottor från olika länder, och att det därför är centralt med ett nära samarbete och samordning av åtgärder för att reglera fisket bland alla intressenter och på alla nivåer.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att lösa problemet med marint skräp och plast i havet, vilket får förödande miljömässiga, ekologiska, ekonomiska och hälsorelaterade konsekvenser.
30. Europaparlamentet anser att de strategier som används i förvaltningsplanerna måste vara mångsidiga och flexibla och tillämpa olika kriterier som bygger på arternas biologiska egenskaper och fiskemetodernas tekniska särdrag. Parlamentet anser vidare att varje flerårig plan bör innehålla en lämplig områdesplanering (områden där fiske inte får bedrivas utifrån ett roterande system samt fullständigt eller partiellt förbud beroende på fiskesystem) och tidsmässig planering (biologiska återhämtningsperioder). Dessutom bör planerna främja tekniska åtgärder för att göra fiskeredskapen så selektiva som möjligt. Parlamentet betonar att det bör planeras för lämplig ekonomisk ersättning.
31. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtaganden för en flerårig förvaltningsplan för Medelhavet. Parlamentet betonar betydelsen av den gemensamma fiskeripolitikens regionalisering för förvaltningen av fisket i Medelhavsområdet. Parlamentet kräver att rådgivande nämnden för Medelhavet (Medac) ska vara delaktig under hela processen med att utforma och genomföra den fleråriga förvaltningsplanen och regionalt anpassade åtgärder.
32. Europaparlamentet betonar att fiskarna måste garanteras en rimlig inkomst under de biologiska återhämtningsperioderna.
33. Europaparlamentet betonar att det i Medelhavet bör införas en minsta tillåten fångsstorlek för samtliga kommersiella arter samt arter som är föremål för fritidsfiske, med utgångspunkt i könsmognad och på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön. Parlamentet påpekar att det bör vidtas åtgärder för att bättre se till att dessa minsta tillåtna fångsstorlekar respekteras.

34. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att vidta samordnade åtgärder med Medelhavsländerna utanför EU för att stärka det politiska och tekniska samarbetet under ledning av de internationella organ som är aktiva i området. Parlamentet välkomnar den lansering som nyligen skedde av kommissionens program MedFish4Ever, som syftar till att mana till åtgärder för att hejda utarmningen av fiskbestånden i Medelhavet. Parlamentet betonar också att allt måste göras inom ramen för detta program för att främja ett hållbart fiske i Medelhavsländerna.
35. Europaparlamentet betonar behovet av att verka för och genomföra en överenskommelse om fredningstider/områdesavstängning, genom vilken det införs tillfälliga periodvisa begränsningar av fisket i lekområdena för vissa arter under året. Parlamentet påpekar att denna indelning i perioder och specialisering av fiskeansträngningen kommer att vara mycket produktiv och bör planeras tillsammans med fiskesamhällen och vetenskapliga rådgivare.

Åtgärder avseende tredjeländer

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder via AKFM för att förbättra tillståndet för fiskbestånd som nyttjas gemensamt med tredjeländer, och samtidigt även dra nytta av det samarbete som redan sker mellan organ som företräder flottor och de som representerar företag som är verksamma inom fiskerinäringen, och motsvarande myndigheter eller organ i berörda tredjeländer.
37. Europaparlamentet konstaterar att avsaknaden av ett gemensamt regelverk för EU:s och tredjeländers fiskeflottor i Medelhavet skapar illojal konkurrens mellan fiskarna, samtidigt som möjligheten att på lång sikt bedriva ett hållbart fiske efter gemensamt utnyttjade arter äventyras.
38. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete och behovet av att främja efterlevnad och skapa lika villkor beträffande fiskerikontroll med tredjeländer och regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, liksom av att stärka den horisontella samordningen av förvaltningen av marina områden och fiskbestånd som ligger utanför nationella jurisdiktioner.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa Medelhavsländer utanför EU att få till stånd ett hållbart fiske, genom att stödja småskaligt och kustnära fiske, utbyta bästa praxis och hålla en öppen kommunikationskanal, och att etablera den nödvändiga dialogen mellan olika berörda nationella förvaltningar för att på ett lämpligt sätt stödja genomförandet av AKFM:s strategi på medellång sikt (2017–2020) och vända den oroande trenden vad gäller tillståndet för Medelhavets bestånd. Parlamentet uppmanar kommissionen att organisera ett effektivt informationsutbyte med tredjeländer i Medelhavsområdet om tredjeländers flottors verksamhet i Medelhavet.
40. Europaparlamentet anser att det bör inrättas en regional plan under överinseende av AKFM, i syfte att säkerställa lika villkor för alla fiskefartyg som är verksamma i Medelhavsområdet och en rimlig balans mellan fiskeresurserna och flottkapaciteten i samtliga länder runt Medelhavet. Parlamentet efterlyser dessutom att det ska inrättas ett regionalt centrum för det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg (VMS) och gemensamma kontrollinsatser.

41. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att sätta stopp för import från tredjeländer som inte vidtar de nödvändiga åtgärder för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske som de åläggs enligt internationell rätt i egenskap av flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstater.
42. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stödja, ge all tänkbar hjälp till samt samarbeta med tredjeländer för att bättre bekämpa IUU-fiske i hela Medelhavsområdet.
43. Europaparlamentet uppmanar med kraft kuststater att samarbeta för att inrätta områden med fiskerestriktioner och skyddade marina områden även på internationellt vatten.
44. Europaparlamentet betonar behovet av att fastställa grundläggande regler för förvaltningen av fritidsfisket i hela Medelhavet.

Socioekonomiska aspekter

45. Europaparlamentet betonar att 250 000 människor är direkt anställda på fartyg och att antalet personer som livnär sig på arbete inom fiskerinäringen är exponentiellt högre om man ser till de familjer som lever på regionalt fiske och som är anställda i sektorer med anknytning till detta, t.ex. inom förädlingsindustrin, fartygsunderhållsindustrin och turismnäringen, inbegripet turism som inriktar sig på fritidsfiske. Parlamentet noterar att 60 procent av de arbetstillfällena som har anknytning till fiske finns i utvecklingsländer i södra och östra Medelhavsområdet, vilket visar hur viktigt småskaligt fiske (hantverksmässigt och traditionellt fiske) och fritidsfiske är för den hållbara utvecklingen i dessa regioner och särskilt i de mest utsatta kustsamhällena.
46. Europaparlamentet anser att det är väsentligt att förbättra fiskarnas arbetsvillkor, till att börja med en skälig lön och rättvis konkurrens, samtidigt som man särskilt måste uppmärksamma den höga olycksfrekvensen i branschen och den stora risken att drabbas av yrkessjukdomar. Parlamentet föreslår därför att medlemsstaterna inrättar instrument för inkomststöd, med iakttagande av de lagar och sedvänjor som gäller i varje enskild medlemsstat. Parlamentet rekommenderar slutligen att medlemsstaterna inrättar en stabil inkomstkompensationsfond som ska täcka de perioder då fiske inte kan bedrivas, vilket kan vara en följd av väderlek som omöjliggör fiske, biologiska återhämtningsperioder för att skydda de fiskade arternas levnadscykel, miljökatastrofer eller långvariga miljöföroreningar och förekomst av marina biotoxiner.
47. Europaparlamentet noterar att EU:s fiskerinäring i flera år har brottats med svårigheter som kan tillskrivas ökade produktionskostnader, minskade fiskbestånd, minskade fångster och ständigt minskade inkomster.
48. Europaparlamentet noterar att den socioekonomiska situationen inom sektorn har försämrats av olika anledningar, bland annat genom minskade fiskbestånd, en minskning av fiskens värde vid första försäljningen (vilket inte har återspeglats i det pris som allmänheten betalar beroende på att de flesta mellanhänder tillämpar en orättvis fördelning av mervärdet i sektorns värdekedja och på monopol i distributionsledet i vissa regioner) samt ökade bränslekostnader. Parlamentet betonar att dessa svårigheter har medfört en ökad fiskeansträngning, vilket är särskilt bekymmersamt för det

småskaliga fisket och till och med kan hota detta uråldriga levnadssätt och de lokalsamhällen som är starkt beroende av fisket för sin överlevnad.

49. Europaparlamentet understryker vikten av att utveckla initiativ som kan påverka sysselsättningen i positiv riktning och som är förenliga med en minskning av fiskeansträngningen, såsom fisketurism eller forskningsverksamhet.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra tillgången till anständiga arbetsvillkor och vederbörligt socialt skydd för alla arbetstagare i fiskerisektorn, oavsett hur stort företaget de arbetar i är och vilken typ av företag det rör sig om, anställningsplats eller underliggande avtal, samt att även använda de partnerskapsavtal om hållbart fiske som har undertecknats i regionen för att bekämpa den sociala dumpningen och förbättra tillträdet till marknader och finansiering, samarbetet med offentliga myndigheter och institutioner samt diversifieringen av försörjningsmöjligheterna. Parlamentet understryker vikten av effektiva arbetsinspektioner och kontroller.
51. Europaparlamentet understryker behovet av förbättrade arbetsvillkor för fiskare, med tanke på den höga olycksfrekvensen i sektorn och den oproportionerligt höga risken för arbetsrelaterade sjukdomar, såväl fysiska som psykiska. Parlamentet betonar behovet av att skapa en bra balans mellan arbetsliv och privatliv för fiskare, och understryker vikten av att tillhandahålla adekvata sanitära faciliteter, både ombord på fiskefartyg och på land, samt att erbjuda anständig inkvartering samt möjligheter till rekreationsverksamhet. Parlamentet understryker behovet av att se till att hamnar och vattenvägar fortsätter att vara säkra och farbara.
52. Europaparlamentet betonar behovet av att garantera att all fisk och alla fiskeriprodukter som importeras till EU uppfyller krav som är förenliga med internationella standarder avseende miljö, arbete och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa lojal konkurrens och hållbarhet i fiskerisektorn för att skydda jobben och tillväxten. Parlamentet betonar att detta är avgörande inte bara för konkurrensen i EU, utan även och i synnerhet i förhållande till konkurrenter baserade i tredjeländer.
53. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna bör förespråka en fullskalig användning av medel från Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och det europeiska granskapsinstrumentet. Parlamentet anser att kommissionen bör göra sitt bästa för att hjälpa både medlemsstater och utomeuropeiska stater att nyttja alla tillgängliga medel på effektivast möjliga sätt, i synnerhet med avseende på följande:
 - Förbättring av arbetsvillkoren och säkerheten ombord.
 - Förbättring av arbetets status och yrkesutbildningen, och stöd till uppkomst och utveckling av ny ekonomisk verksamhet i sektorn genom rekrytering, allmän utbildning och sektorsövergripande utbildning av unga människor.
 - Förstärkning av kvinnornas roll inom fiskerinäringen och direkt anknutna produktionssektorer, med beaktande av att kvinnorna utgör 12 procent av näringens sammantagna arbetskraft.

54. Europaparlamentet påpekar att EHFF måste hjälpa det småskaliga fisket att förnya sina fiskeredskap, framför allt i syfte att uppfylla de stränga krav som är kopplade till landningsskyldigheten.
55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra bildandet av och verksamheten i lokala fiskeaktionsgrupper som främjar en hållbar fiskerimodell.
56. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att främja, framhäva och uppmuntra samarbete mellan fiskare, i synnerhet fiskare som bedriver småskaligt fiske inom samma område eller region, i syfte att gemensamt hantera planering och förvaltning av lokala fiskeresurser för att få till stånd en effektiv regionalisering i praktiken, i enlighet med målen i den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet anser att den enorma fragmentering och de mycket stora skillnader som finns när det gäller yrken, mål, tekniska särdrag och använda redskap är typiska egenskaper för fisket i Medelhavet och att en övergripande och enhetlig strategi därför inte skulle respektera dessa lokala särdrag.
57. Europaparlamentet påpekar att det, trots de förbättringar som gjorts på senare tid, fortfarande finns flera bestånd vars tillstånd inte bedömts på ett tillförlitligt sätt och att den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) beklagar att antalet bedömningar till och med har minskat, från 44 under 2012 till endast 15 under 2014. Parlamentet understryker vikten av att säkerställa en snabb och korrekt insamling av uppgifter och av att uppmuntra och stödja en ökning av antalet undersökningar och arter som omfattas av dessa uppgifter, för att därmed förbättra kunskapen om bestånden, påverkan från fritidsfisket och yttre faktorer såsom föroreningar för att få till stånd en hållbar förvaltning av bestånden.
58. Europaparlamentet anser att en rationell och hållbar resursförvaltning är beroende av mängden insamlade uppgifter om faktorer som fiskekapacitet, bedriven fiskeverksamhet och dess socioekonomiska situation samt det utnyttjade beståndets biologiska status, och av den vetenskapliga användningen av dessa uppgifter.
59. Europaparlamentet noterar att endast 40 procent av den landade fångsten i AKFM:s avtalsområde kommer från bestånd som kommissionen har fått en vetenskaplig bedömning om, och att procentsatsen är ännu lägre när det gäller bestånd som omfattas av en förvaltningsplan. Parlamentet uppmärksammar behovet av att förbättra omfattningen av de vetenskapliga bedömningarna av beståndens tillstånd och att öka andelen landade fångster som härrör från fisken som regleras i fleråriga förvaltningsplaner.
60. Europaparlamentet anser att det är viktigt att bedöma fiskeansträngningen inom fritidsfisket samt att samla in fångstuppgifter från de olika havsområdena och Medelhavet.
61. Europaparlamentet understryker att det krävs integrerade strategier som samtidigt beaktar den marina miljöns heterogenitet, samtliga arter i havet (såväl nyttjade som ej nyttjade), de olika särdragen och egenskaperna inom olika typer av fiskeverksamhet, fiskens minskade värde vid första försäljningen och, i en del regioner, monopoliet i distributionsledet, liksom andra faktorer som påverkar fiskbeståndens tillstånd.

62. Europaparlamentet medger att de uppgifter som finns till förfogande för att mäta det småskaliga fiskets omfattning och påverkan är begränsade och kan variera från land till land. Parlamentet konstaterar att de bristfälliga uppgifterna innebär att det hantverksmässiga fisket kan vara underskattat.
63. Europaparlamentet betonar att mer kunskap om de ekonomiska och sociala följderna av olika typer av fiske, i synnerhet småskaligt fiske och fritidsfiske, skulle bidra till att ringa in de lämpligaste förvaltningsåtgärderna.
64. Europaparlamentet ger sitt starka stöd till AKFM:s förslag om att upprätta en förteckning över fiskeverksamhet och att i denna ta med information om fiskeredskap och fångst, en beskrivning av fiskeområden samt målarter och bifångster, för att på så sätt ge en heltäckande beskrivning av fiskeverksamheten i området och samspelet med andra sektorer, t.ex. fritidsfisket.
65. Europaparlamentet anser att de nya reglerna bör tillämpas på fritidsfiske och att det dessutom bör upprättas en förteckning över fritidsfiskeverksamhet som inbegriper uppgifter om fiskeredskap och fångst, en beskrivning av fiskeområden samt målarter och bifångster.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja ett ingående vetenskapligt samarbete och att förbättra insamlingen av uppgifter om de viktigaste bestånden, genom att minska tiden mellan insamling och slutlig bedömning och genom att begära bedömningar av nya bestånd från STECF. Parlamentet beklagar djupt att de flesta landningar i Medelhavet består av arter som det finns få uppgifter om.
67. Europaparlamentet betonar att det finns ett stort och viktigt behov av att gemensamt använda uppgifter samt att göra dem mer tillgängliga och enklare att sammanställa genom att utveckla en gemensam databas med uttömmande och tillförlitliga uppgifter om fiskeriresurser och upprätta ett nätverk av experter och forskningsinstitut som täcker in olika områden inom forskningen på fiskeriområdet. Parlamentet betonar att databasen bör finansieras av EU och innehålla alla uppgifter om fiskeri- och fiskeverksamhet uppdelade utifrån geografiska underområden, inklusive uppgifter om fritidsfiske, för att underlätta kontrollen av kvalitativa, oberoende och uttömmande uppgifter och på så sätt förbättra bedömningarna av bestånden.
68. Europaparlamentet framhåller att IUU-fiskets effekter, egenskaper och omfattning för närvarande inte bedöms i tillräcklig utsträckning, att bedömningen skiljer sig åt mellan de olika länderna i Medelhavsområdet och att dessa länder därför inte är korrekt representerade i informationen om det aktuella läget i fiskerisektorn och om trenderna över tiden. Parlamentet betonar att lämplig hänsyn bör tas till dessa länder vid utvecklingen av vetenskapliga bedömningar som ska användas inom fiskeriförvaltningen.
69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa bedrägerier inom fisk- och skaldjurssektorn genom produktmärkning och spårbarhet samt att öka bekämpningen av det olagliga fisket. Parlamentet beklagar bristen på uppgifter om de flesta bestånd och det faktum att omkring 50 procent av fångsterna inte deklarerats officiellt samtidigt som 80 procent av landningarna innehåller sådana bestånd som det föreligger få uppgifter om.

70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera och fullt ut genomföra alla relevanta ILO-konventioner för arbetstagare i fiskerisektorn i syfte att säkerställa bra arbetsvillkor, och att stärka organisationer som för kollektivförhandlingar, för att sjöfolk, inbegripet egenföretagare, ska kunna åtnjuta sina arbetstagar rättigheter.
71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra och stödja investeringar i diversifiering och innovation i fiskerisektorn genom utveckling av kompletterande verksamheter.

Medvetenhet

72. Europaparlamentet betonar att konkreta resultat och ett fullständigt genomförande kan uppnås om det finns ett stort ansvarstagande och en hög medvetenhet bland aktörerna inom sektorn, vilket kan åstadkommas om samtliga fiskare (såväl yrkesfiskare som fritidsfiskare) får en stärkt ställning och utbildning och om de får delta i beslutsprocessen, med tillägg av särskilda åtgärder för spridning av god praxis.
73. Europaparlamentet anser att det är viktigt att konsumenterna får korrekt information som gör det möjligt att se produktens exakta ursprung samt fångstmetod och fångstdatum. Parlamentet anser att det är nödvändigt att analysera och bedöma om de åtgärder som ingår i den nya samlade marknadsordningen har bidragit till att förbättra konsumentinformationen.
74. Europaparlamentet anser att det är viktigt att även öka medvetenheten bland konsumenterna och att utbilda dem i att anamma en ansvarsfull fiskkonsumtion, med tonvikt på lokala arter som fiskats med hållbara tekniker och som om möjligt kommer från bestånd som inte är överfiskade och som det inte säljs så mycket av. Parlamentet anser att man därför måste inrätta ett effektivt och tillförlitligt system för spårbarhet och märkning i samarbete med berörda aktörer, i syfte bl.a. att informera konsumenterna och bekämpa livsmedelsbedrägerier.
75. Europaparlamentet anser att det måste råda balans mellan fri konkurrens, konsumentkrav, hållbarhet inom fiskerisektorn och bevarande av arbetstillfällen. Parlamentet betonar behovet av ett övergripande synsätt och en stark politisk vilja från alla länder kring Medelhavet att möta utmaningarna och förbättra situationen i havet.
76. Europaparlamentet välkomnar kampanjen MedFish4Ever, som kommissionen tagit initiativ till i syfte att göra allmänheten mer medveten om situationen i Medelhavet.
77. Europaparlamentet anser att den fisk som levereras till skolor och sjukhus samt andra offentliga inrättningar bör komma från det lokala fisket.
78. Europaparlamentet betonar att detta nya scenario och alla nya faktorer som samverkar i Medelhavet, innebär att förordning (EG) nr 1967/2006 om Medelhavet måste ses över, för att anpassa den till den aktuella situationen.
79. Europaparlamentet påpekar att förordning (EG) nr 1967/2006 måste revideras, särskilt den del som avser förbudet mot användning av vissa traditionella redskap (t.ex. förbud mot användning av garn för fritidsfiske) och de bestämmelser som avser

fiskeredskapens särskilda kännetecken, såsom nätens höjd och maskstorlek, och på vilket djup och avstånd från kusten redskapen får användas.

o

o o

80. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Med sina 17 000 marina arter är Medelhavet ett av de områden i världen som har störst biologisk mångfald, men den totala omfattningen av de överfiskade fiskbestånden är likväl i stort sett två till tre gånger högre än maximalt hållbart uttag. Medelhavet riskerar att förvandlas till en öken.

Medelhavet hotas dock inte bara av överfiske. Övergödning, föroreningar och förändringar av kustlandskapet och livsmiljöer är andra stora hot, samtidigt som sjöfart och olje- och gasborrning utgör ytterligare riskfaktorer. Medelhavet är dessutom mycket känsligt för klimatförändringar och måste därför skyddas.

Här följer några huvudpunkter i betänkandet:

- En flerårig resursförvaltning för bättre hållbarhet, bl.a. genom mer selektiva fiskeredskap.
- Samarbete med tredjeländer som verkar i Medelhavet.
- Biologiska återhämtningsperioder som baseras på arternas biologiska särdrag.
- Stängning av vissa områden som kan användas som lekomyråden eller för yngelutsättning av överfiskade bestånd.
- Förmånstillträde till resurser för den småskaliga (hantverksmässiga) fiskeflottan.
- Större kontroll av olagligt fiske och särskilda åtgärder för dem som bryter mot reglerna och som fiskar utan licens.
- Eventuellt införande av kvoter för vissa överfiskade arter.
- Efterlevnad av bestämmelser om minsta tillåten storlek och fastställande av storlek utifrån vetenskapliga kriterier.
- Större kontroll av försörjningskedjan ända till fiskmarknaden, inklusive mer uttömmande information till konsumenterna.
- Större medverkan av regionala fiskerierorganisationer i beslutsprocessen, i enlighet med den regionalisering som anges i den gemensamma fiskeripolitiken.

Rent allmänt är syftet med förslaget till betänkande att uppfylla följande mål:

- En flerårig resursförvaltning för bättre hållbarhet, bl.a. genom mer selektiva fiskeredskap.
- Samarbete med tredjeländer som verkar i Medelhavet.
- Biologiska återhämtningsperioder.
- Stängning av vissa områden som kan användas som lekomyråden eller för yngelutsättning av överfiskade bestånd.
- Förmånstillträde till resurser för den småskaliga (hantverksmässiga) fiskeflottan.
- Större kontroll av olagligt fiske och särskilda åtgärder för dem som bryter mot reglerna och som fiskar utan licens.
- Införande av kvoter för vissa överfiskade arter.
- Efterlevnad av bestämmelserna om minsta tillåtna storlek.
- Större kontroll av försörjningskedjan ända till fiskmarknaden, inklusive mer uttömmande information till konsumenterna.
- Större medverkan av AKFM och regionala fiskerierorganisationer i beslutsprocessen, i enlighet med den regionalisering som anges i den gemensamma fiskeripolitiken.

9.12.2016

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till fiskeriutskottet

över fiskbeståndens tillstånd och den socioekonomiska situationen för fiskesektorn i Medelhavet
(2016/2079(INI))

Föredragande av yttrande: João Pimenta Lopes

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar fiskeriutskottet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Medelhavskusten delas av 19 länder med juridiskt och administrativt ansvar i detta geografiska område. Fisket i Medelhavet präglas av en stor mångfald och omfattar en del fiske av industriell karaktär, men utgörs framför allt av fiske som är ytterst småskaligt och ibland endast syftar till att försörja familjen, med olika tekniska och selektiva kännetecken som gör det svårt att använda klassiska och traditionella metoder för bedömning och förvaltning av fisket.
- B. Medelhavets enorma biologiska mångfald ($\approx 10\,000$ – $12\,000$ arter) är allvarligt hotad av de globala klimatförändringarna, havsföroreningarna och framför allt överfisket. Medelhavets fiskbestånd uppvisar allmänt sett en dramatisk nedgång ($> 90\%$ av bestånden överfiskas), och några bestånd håller på att utarmas helt och riskerar att försvinna.
- C. Fiskerisektorns socioekonomiska situation i Medelhavet är först och främst beroende av att fiskbeståndet ligger på en hållbar nivå.
 1. Europaparlamentet påpekar att det småskaliga fisket i Medelhavet är en avgörande ekonomisk och social faktor som representerar 80% av fiskeflottan och tillhandahåller 60% av arbetstillfällena inom sektorn. Parlamentet understryker den stora roll som det icke-industriella och småskaliga fisket spelar för ett hållbart utnyttjande av fiskebestånd som delas av olika länder, biologiskt och ekologiskt bevarande av arter, hållbar användning av den marina biologiska mångfalden samt socioekonomisk utveckling i fiskesamhällena, i synnerhet på landsbygden. Många av lokalsamhällenas identitet,

kulturella arv, traditioner och värden baseras i stor utsträckning på verksamhet inom fiskerisektorn.

2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa bedrägerier inom fisk- och skaldjurssektorn genom produktmärkning och spårbarhet samt att öka sin bekämpning av det illegala fisket. Parlamentet beklagar att det råder brist på statistik för en majoritet av bestånden och att omkring 50 % av fångsterna inte deklarerats officiellt och att 80 % av landningarna innehåller bestånd som vi saknar ordentlig statistik om.
3. Europaparlamentet noterar att den socioekonomiska situationen inom sektorn har försämrats av olika anledningar, bland annat genom minskade fiskebestånd, minskat värde för fisken i det första försäljningsskedet (vilket inte återspeglas i det pris som gäller vid försäljning till allmänheten på grund av en orättvis fördelning av mervärde genom sektorns värdekedja hos de flesta mellanhänder och de monopol inom distributionskedjorna som finns i vissa regioner) samt ökade bränslekostnader. Parlamentet betonar att dessa svårigheter har medfört ett ökat fiske, vilket är särskilt bekymmersamt för det småskaliga fisket och till och med kan hota detta uråldriga levnadssätt och de lokalsamhällen som är starkt beroende av fisket för sin överlevnad.
4. Europaparlamentet anser att en balans måste skapas mellan fri konkurrens, konsumentkrav, hållbarhet inom fiskerisektorn och bevarande av arbetstillfällena. Parlamentet betonar behovet av ett övergripande synsätt och en stark politisk vilja från alla länder kring Medelhavet att möta utmaningarna och förbättra situationen i havet.
5. Europaparlamentet betonar behovet av konsekventa regler för sportfiske i syfte att skydda de marina ekosystemen. Parlamentet understryker att fritidsfisket måste respektera samma fiskeförbudsperioder som gäller för yrkesfisket.
6. Europaparlamentet vidhåller att man vid fastställandet av fiskepolitiken bör se till att fiskarna och deras föreningar och producentorganisationer, fackföreningar, kustaktionsgrupper och lokalsamhällen involveras och integreras i beslutsprocesserna, i enlighet med regionaliseringsprincipen i den gemensamma fiskeripolitiken, samt att även tredjeländer på de östra och södra sidorna av Medelhavet inkluderas. Parlamentet betonar att det endast är genom skapandet av rättvisa, jämbördiga och jämlika villkor mellan alla inblandade länder och fiskeaktörer i Medelhavet som man kan uppnå en situation med välmående fiskbestånd och ett hållbart och vinstbringande fiske, och därigenom säkerställa nuvarande sysselsättningsnivå och i bästa fall skapa fler arbetstillfällen inom fiskerisektorn. Parlamentet understryker den viktiga roll som spelas av starka och oberoende arbetsmarknadsparter inom fiskerisektorn, en institutionaliserad social dialog samt de anställdas deltagande i företagsrelaterade frågor.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra förvaltningen, samordningen och kapacitetsuppbyggnaden samt främja information och tekniskt stöd och göra det mer allmänt tillgängligt för fiske- och producentorganisationer som ansöker om medel från Europeiska havs- och fiskerifonden (eller andra EU-medel), vilket ska tillgodose de specifika logistik-, personal- och finansieringsbehov som finns i fiskerisektorn. Detta ska ske genom att
 - främja förnyelse och modernisering av flottorna, i syfte att förbättra arbets- och

säkerhetsvillkoren, minska fiskeansträngningen och samtidigt förbättra fångsterna på ett hållbart sätt genom att använda mindre invasiv och selektiv fiskeutrustning och minska antalet bifångster och utkast, optimera processerna i leveranskedjan, förbättra energieffektiviteten, öka spårbarhetssystemen samt förbättra både aktiva och passiva säkerhetsarrangemang och säkerställa att sådana finns ombord, såsom individuella positioneringssystem i flytvästarna, nödradiofyrrar (EPIRB) eller andra hjälpmedel som enligt nationell lagstiftning anses lämpliga, liksom att säkerställa lämplig utbildning avseende säkerheten ombord och användningen av befintlig utrustning,

– främja rekrytering, utbildning och mångsidig undervisning av ungdomar genom att förbättra statusen på arbetet och yrkesutbildningen och ge stöd till skapandet och utvecklingen av ny ekonomisk verksamhet inom sektorn, samt att utveckla arbetsperspektiv i regionen på sysselsättningsområden som kommer att ge en anständig inkomst i framtiden i syfte att säkerställa hållbarheten och den territoriella sammanhållningen; parlamentet betonar att de behöriga myndigheterna i detta hänseende måste tillhandahålla adekvat utbildning för fiskare, och informera om sådan utbildning (inklusive antagande av bästa praxis och åtgärder som ökar miljömedvetenheten),

– uppmuntra möjligheter för de yrkesverksamma inom sektorn att grunda föreningar och organisera sig, till exempel genom fackföreningar, lokala organisationer, kooperativ och/eller organisationer som företräder fiskare eller ägare av fiskefartyg, eller genomföra gemensamma utvärderingar av framtida perspektiv och utveckla alternativ för att få en anständig inkomst i framtiden, vare sig det är inom fiskerisektorn eller inom någon annan bransch,

– förstärka kvinnornas roll inom fiskerisektorn och närliggande sektorer, så att man ökar synligheten – 12 procent av arbetskraften inom sektorn är kvinnor – och främjar jämställdheten.

8. Europaparlamentet understryker vikten av att utveckla initiativ som kan få positiv inverkan på sysselsättningen och som är förenliga med en minskning av fiskeansträngningen, såsom fisketurism eller forskningsverksamhet.
9. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna genom lagstiftning och kollektivförhandlingar inför en minimilön eller motsvarande inkomststöd som ger fiskare en inkomst som går att leva på, samtidigt som deras lagar och rutiner respekteras. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna inrättar en stabil inkomstkompensationsfond som täcker de perioder då fiske inte kan bedrivas, vilket kan vara en följd av väderförhållanden som förhindrar fiskeverksamhet, av biologiska återhämtningsperioder för att skydda de fiskade arternas levnadscykel, av miljökatastrofer eller av långvariga miljöföroreningar och förekomst av marina biotoxiner, och att dessa perioder räknas som aktiv tjänst vid beräkning av pensioner och övriga socialförsäkringsgrundade rättigheter.
10. Europaparlamentet understryker att kollektivförhandlingar måste främjas, och uppmuntrar arbetsmarknadsparterna i fiskerisektorn att förhandla fram kollektivavtal i linje med nationell lagstiftning och praxis, eftersom kollektivavtal är ett effektivt instrument för att säkra sociala normer och arbetsstandarder samt för att skapa anständiga löner för alla arbetstagare och lojal konkurrens inom sektorn. Parlamentet

betonar behovet av att skydda och förbättra arbetstagarrättigheterna inom sektorn, vilka är särskilt hårt ansatta i vissa av unionens medlemsstater.

11. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till de medlemsstater som ännu inte gjort det att ratificera ILO:s konvention nr 188, som syftar till att säkerställa att fiskarnas arbetsvillkor ombord på fiskefartyg är anständiga.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra tillgången till anständiga arbetsvillkor och vederbörligt socialt skydd för alla arbetstagare i fiskerisektorn, oavsett storlek på och typ av företag där de är anställda, arbetsplats eller underliggande avtal, samt att även använda de partnerskapsavtal om hållbart fiske som har undertecknats i regionen för att bekämpa den sociala dumpningen och förbättra tillträdet till marknader och finansiering, samarbetet med offentliga myndigheter och institutioner samt diversifieringen av försörjningsmöjligheterna. Parlamentet understryker vikten av effektiva arbetsinspektioner och kontroller.
13. Europaparlamentet understryker behovet av förbättrade arbetsvillkor för fiskare, med tanke på det stora antalet olycksfall inom sektorn och den oproportionerligt höga risken för arbetsrelaterade sjukdomar, såväl fysiska som psykiska. Parlamentet betonar behovet av att skapa en bra balans mellan arbetsliv och privatliv för fiskare, och understryker vikten av att tillhandahålla adekvata sanitära faciliteter, både ombord på fiskefartyg och på land, samt att erbjuda anständig inkvartering samt möjligheter till rekreationsverksamhet. Parlamentet understryker behovet av att se till att hamnar och vattenvägar fortsätter att vara säkra och farbara.
14. Europaparlamentet erkänner fiskares viktiga roll när det gäller att rädda skeppsbrutna flyktingar i Medelhavet.
15. Europaparlamentet betonar behovet av att garantera att varje fisk och fiskeriprodukt som importeras till EU uppfyller förhållanden som uppfyller internationella standarder avseende miljö, arbetskraft och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa lojal konkurrens och hållbarhet i fiskerisektorn för att skydda jobben och tillväxten. Parlamentet betonar att detta är avgörande för inte bara konkurrensen i EU, utan även och i synnerhet i förhållande till konkurrenter baserade i tredjeländer.
16. Europaparlamentet betonar att partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Marocko, liksom alla andra avtal mellan EU och Marocko, måste respektera det väst-sahariska folkets legitima rättigheter, i enlighet med relevanta FN-resolutioner.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	8.12.2016
Slutomröstning: resultat	+: 43 -: 6 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Laura Agea, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Czesław Hoc, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Jana Žitňanská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Daniela Aiuto, Georges Bach, Deirdre Clune, Karima Delli, Tania González Peñas, Edouard Martin, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Monika Vana, Tom Vandenkendelaere, Flavio Zanonato, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	John Stuart Agnew, Adam Gierek, Hannu Takkula

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	25.4.2017
Slutomröstning: resultat	+: 18 -: 1 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Linnéa Engström, Sylvie Goddyn, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jens Gieseke, Verónica Lope Fontagné
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	John Stuart Agnew

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

18	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
ECR	Remo Sernagiotto, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
PPE	Alain Cadec, Jens Gieseke, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, Verónica Lope Fontagné, Gabriel Mato
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Richard Corbett, Ulrike Rodust, Ricardo Serrão Santos
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

1	0
ENF	Sylvie Goddyn

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster